

Ádám István

• „Középkortól napjainkig”

„Középkortól napjainkig” című kutatásom a különféle korszakok darabjainak bemutatását célozza meg. A középkor, a barokk, a klasszicizmus, a romantika, a XX. századi és a kortárs korszakok jellegzetességei kerülnek bemutatásra klasszikusgitáron, ehhez adódóan a gitár lehetőségeinek bemutatása, így átfogó képet kap a közönség a gitáriróladomról, és annak alakulásáról. Problémát vet fel az a tény, hogy a klasszikusgitár nem örvend széleskörű elterjedtségnek. Ahhoz, hogy a klasszikusgitár nagyobb figyelmet kapjon, a koncertezés egy lehetőség, hogy egyre több fiatal (8-16 korosztály) ismerje meg a klasszikusgitár irodalmát és szerezzon alapszintű tájékozottságot a komolyzene irányába, és ne táború mellett gitárjátékra gondoljanak, mert igenis helyet kaphat a köztudatban a klasszikusgitár, mint komolyzenei hangszer.

A kutatásom során összeállítottam a koncert repertoárt, mely a középkortól a kortársig tartalmaz darabokat. Az első darab egy középkor végi Luis de Milan spanyol zeneszerzótől származik, aki vihuelista volt. A második mű barokk zeneszerző Johann Sebastian Bach műveiből választottam a BWV997 lant szvitből a – Prelude, Gigue&Double és a BWV998 billentyűs szvitjéből a – Preludium és Fugát. A harmadik zeneszerző, akitől játszottam a bécsi klasszicizmusban alkotott Fernando Sor. Op.6. No.12 etűdöt játszottam tőle. A következő Isaac Albeniz katalán nemzetiségű a romantikában élt zeneszerző és zongoraművész egyik sorozatából a Suite Espanola Op.47-ből a Sevilla című művét választottam. A következő korszak a XX.század, itt pedig Joaquín Rodrigo művére esett a választás a Sonata Giocosa című szonátája első két tételét választottam. Végül egy kortárs Pavlovits Dávid „The Book of Preludes” All in White for András Csáki című darabjára esett a választás.

Megközelítési módszereim a koncert előadásokon a művek és korszakok részletes jellegzetességeinek bemutatása, a megfigyelés, és egy 5 kérdésből álló kérdőív sor szétoztása a Nagy Imre Általános iskolában 3.-4. osztályosoknak, ami a következő kérdéseket tartalmazza: 1. Mi jut eszedbe a gitárról, mint hangszerről? 2. Milyen hangszereket ismersz? 3. Tanulsz-e valamilyen hangszeren? 4. Milyen hangszeren tanulnál? Amire a koncert után válaszoltak még egyszer: 5. Milyen hangszeren tanulnál? A kérdésekre az általános iskola alsó tagozatában 22 általános kisiskolás gyermek válaszolt.

A koncertadás három alkalommal teljesült, egy alsótagozatban, egy az egész felsősök számára, a harmadik pedig a Múzeumok Éjszakáján az Elte Egyetemi Könyvtár és Levéltárban. A kérdőív válaszokban találtam olyat, hogy a gitár hangos, „durva hangszer” és pengetővel játszanak rajta. A gyermekek egészen sok hangszert tudtak felsorolni, és 22 gyermekből csupán 5 gyermek tanul komoly zenei hangszeren. A koncert előtt 9 gyermek választotta a gitárt, koncert után pedig 11 gyermek választotta. A felsőtagozatnak a „DÖK” Nap keretén belül játszottam, tapasztalatom az, hogy sokkal nehezebb volt lekötni a figyelmüket, mint az alsósoknak, de az üzenetem célba ért. A Múzeumok Éjszakáján a tapasztalatom az, hogy akik a koncertre érkeztek, azoknak sok új információt tudtam adni, és sikerült motiválni a már klasszikus gitáron játszó személyeket. Remélt eredményem, (mivel célközönségem főként a gyerekek voltak), hogy nagyobb az érdeklődés a klasszikusgitár és a klasszikus zene felé. A tudás, ismeret átadása a legjobb szakértelmem és tudásom szerint megvalósult. A koncertre való felkészülés nagyban hozzájárult a hangszeres fejlődésemhez is, mivel ez a koncertanyag mind fizikálisan és mentálisan is nem kis feladat. Továbbá tapasztalatot nyertem abban, hogy milyen tanári szerepben lenni az iskolások körében, és hogyan lehet nehezen befogadható ismereteket könnyen befogadhatóvá tenni, hogy élvezetes legyen a koncert, miközben informatív is egyaránt.

Absztrakt

Reményi Károly karnagy esztergomi zenei munkássága

Reményi Károly 1941. július 13.-án Szigetváron született. 1956-59 között a miskolci Zeneművészeti Szakközépiskolában tanul, majd 1960-65-ig terjedő időszakban a budapesti Zeneakadémia hallgatója, ahol középiskolai énektanár és karvezető diplomát szerez. 1965-től az esztergomi Állami Zeneiskola szolfézs tanára, Szabó Tibor karnagy felkérésére a Labor Műszeripari Művek Balassa Bálint Vegyeskarának másodkarnagya, 1984-től vezetője. 1968-ban megalapítja az esztergomi Városi Szimfonikus Zenekart, amelynek vezetője és karmestere. 2007-ben Esztergom városa érdekében kifejtett kulturális tevékenységéért Babits-díjat, majd 2016-ban Pro Urbe kitüntetést kapott. 2016-tól az aktív zenei tevékenységtől visszavonult, 79 éves korában, hosszas betegség után 2020. november 21-én hunyt el Esztergomban.

Esztergom városának aktív zenész és zenekedvelő közössége szeretettel és hálával emlékszik vissza a karnagy úrra, aki 1970 és 1999 között az esztergomi zeneiskola igazgatója volt. Ezen időszakában került sor az akkori épület kibővítésére, amellyel az intézmény elnyerte a ma is ismert formáját. Az épület átalakítása 1982-ben kezdődött, majd – rendkívüli társadalmi támogatással – végül 1994-ben került átadásra.

A kutatási/művészeti program vállalásaként tematikus hangverseny megszervezését tűztem ki, melyek középpontjában Reményi Károly esztergomi munkássága állt. A hangverseny megrendezésére 2021. november 27-én 18 órai kezdettel az esztergomi ferencesek Szent Anna-templomában került sor. Közreműködött a Balassa Bálint Vegyeskar, a Capo di Tutti i Capi Kamarakórus, a budapesti Mátyás-templom Zenekara, Dunai Éva, Bojta Zsuzsanna, Pálmai Árpád és Cser Ágoston szólisták. Köszöntőt mondott és rövid megemlékezést tolmácsolt Durzák Anna pedagógus. Elhangzott Wolfgang Amadeus Mozart: Requiem, Joseph Haydn: Te Deum és Jacobus Gallus: Ecce quomodo moritur justus alkotása.

Bánó Tamás Barnabás
Vokális kompozíciós technikák a kortárs zenében

Művészeti programom célja az emberi hangot alkalmazó zeneszerzési lehetőségek megismerése, bemutatása, valamint az azokkal való kísérletezés volt egy általam komponált kórusművön keresztül. *Clastrum* c. kompozíciómban egyházi szövegeket dolgoztam fel két tételben. A mű címe a kolostorokban található kerengőt jelöli, ami a választott szövegek gondolatiságát jelképezi. Darabom célja volt valós képet adni a nemzetközi és magyar kortárs zeneszerzőket és kórusokat foglalkoztató vokális technikák tárházáról. A technikák alkalmazása fejleszteni hivatott saját zeneszerzési készségeimet, emellett bővíteni a magyar kórusrepertoárt, amely a nemzeti hagyományokon alapszik, de nemzetközi újító eszközöket is használ. További céloom volt a téma megismerésével doktori kutatásom megalapozása, amelyet ezen a területen fogok folytatni. Zeneszerzői munkám mellett rövid tanulmányt készítettem a kortárs vokális kompozíciós technikákról és alkalmazásukról, amelyeket kiválasztott darabokon szemléltettem.

Bánó Tamás Barnabás

Dosek Domokos

A Szatmári Református Egyházmegye hangszerállománya

Bár a magyarországi orgonákról készült több felmérés is, a harmóniumok eddig nem kerültek a figyelem középpontjába. ÚNKP-ösztöndíjas időszakomban a Szatmári Református Egyházmegye harmóniumait mértem föl személyesen felkeresve a gyülekezeteket, figyelembe véve korábbi leltárakat és leírásokat.

Az orgonák felmérése rávilágított arra, hogy az 1770-es évektől épültek itt hangszerek, a gyári időszak előtt két jelentős helyi orgonaépítő is tevékenykedett ezen a területen: Blahunka Sámuel, Strosz István. Összesen 22 orgona maradt ránk az egyházmegyében.

Református gyülekezeti tulajdonban 39 harmóniumot találtam, melyek készítői az Egyesült Államoktól Kínáig képviseltették magukat. A kiemelt jelentőségű hangszerekről (Schiedmayer, Titz, Shoninger) külön is megemlékezem méretük vagy épp szerkezeti sajátosságuk okán.

Mindezek mellett az éneklőszékek használatára utaló énekmutató táblákat és orgonahomlokzatot utánzó karzatkiképzéseket is megemlítem, mint egyházzenei vonatkozású bútordarabokat.

Remélem, hogy az előadásomban bemutatandó felmérés a későbbiekben a hangszerpark fokozatos megújításának eszköze lehet, ahogyan az Géberjénben mintaszerűen megtörtént 2021-re.

Haraszti Violetta

“Gyakorlatok két nagymestere, avagy a Dounis és a Ševčík-féle iskola összehasonlítása”

Eredeti célom az volt, hogy 10 hónapnyi kutatás megismertessem a kevésbé ismert Dounis-féle iskolát a magyar hegedűs közösséggel, összehasonlítva az itthon elterjedtebb Ševčík-iskolával.

Több külső hatásra tekintettel formáltam eredeti tervemet. Csak 5 hónapnyi lehetőség szűkült, de tágult is a perspektívám. Azt gondoltam, kevés ismeretem révén, hogy a Dounis-féle iskola ismertetése az egyik leghasznosabb a hazai közösséggel, ám amint elkezdtem kutatni, rájöttem, hogy tévedtem. Kutatásomat és a hegedűművész-tanári szakot egyszerre végezve döbrentem rá, hogy a gyakorlatok repertoárjával aligha ismerkedünk meg. Kezdő tanárként igen nehéz dolgunk van abban, hogyan is fejlesszük, illetve tréningeljük tudatosan, kinek, milyen eszközeivel a tanulók izomzatát. Elhatároztam, hogy ezt a részt szeretném befoltozni, átfogóbb ismereteket szeretnék gyűjteni a különböző opciókról. Emiatt kutatásom címét is megváltoztattam, ami a következő lett: *“Gyakorlatok nagymesterei hegedűn- Mik a lehetőségeink, ha gyakorlatozni, vagy gyakorlatoztatni szeretnénk?”* Előadásomban a kutatott repertoárt fogom ismertetni, a jelenlegi intézményes keretek közötti lehetőségek tükrében.

A 20. századi evangélikus egyházzene brandje – Történelmi látogatás a fóti Kántorképző Intézetben

A Magyarországi Evangélikus Egyház kántorképzése 1947 óta Fóton, a Mandák otthonban zajlik. 75 éve jelenti ugyanazt számunkra, közösséget formált akkor és ma. Mi lehet a töretlen népszerűségének titka? Mit tehetünk ma azért, hogy továbbra is virágzó közösség maradjon? Ezekre a kérdéseimre kerestem a választ pályamunkám során.

Az elmúlt évtizedek teljeskörű feltárása még bőven várat magára, nem is sejtettem mennyi anyaghoz jutok, a téma sokkal szerte ágazóbb, mint hittem. A kezdetektől fennmaradt számos kép, gyülekezeti jelentés, püspöki beszámoló, levélváltás, újságcikk egészen konkrétan segít minket eligazodni a kántorképző történetében, továbbá egy régi hallgatóval és korábbi tanfolyamvezetővel készült interjúm alapján ezek a dokumentumok „élettel telnek meg”.

Jelenleg aktív előadójaként az augusztusi nyári tanfolyamnak, állandó jelleggel foglalkoztat a kérdés, hogyan lehetne az ott folyó munka a gyülekezetek számára is egyre hasznosabb, milyen hagyományokhoz kell ragaszkodnunk, mit merjünk megváltoztatni. A Kántorképző történetének megismerése elengedhetetlenül fontos lépés volt ezen kérdések megválaszolásához. Előadásomban néhány jövőnket érintő irányvonalat is fel fogok vázolni.

Nagy Zétény

Téralkotás és kompozíció virtuális valóság-alapú eszközökkel az elektroakusztikus zenében

A tér és térbeli pozíció, mint a hangjelenségek újabb dimenziói teljesen átformálják az elektroakusztikus zenei kompozíciót és gondolkodást, azonban a hangterésítés megvalósítása körülményes és magasfokú technikai tudást igénylő folyamat. A számítógépes interakciót humanizálni képes virtuális valóság-alapú eszközök gyors terjedése megoldást jelenthet a technikai rés áthidalására a zeneszerzők számára, és intuitív, könnyedén használható hangterésítést tehet lehetővé. A kutatásban azt vizsgáltam, hogy a terésítés folyamatait pontosan hogyan tudjuk leegyszerűsíteni úgy, hogy a rendelkezésre álló eszköztárat nem szűkítjük le túlzottan, illetve azt, hogy mennyire tud zökkenőmentesen és hatékonyan létrejönni egy VR-installáció egy zeneszerző és egy technikai megvalósítást végző személy között.

Neuschl Armand

Jazz transzkripciók

A fél éves kutatási időszak alatt sikerült összegezni az általam használt és ismert módszereket a transzkripciók feldolgozására. A transzkripció írás a jazz tanulás legfontosabb szegmense, mégis valamiért elég kevés szakirodalom található arról, hogy egy mű leköttázását milyen lépések kell, hogy kövessék a legoptimálisabb eredmény elérésének érdekében. A leadott kutatási anyagomban szerepelnek olyan módszerek is, melyeket eddigi tapasztalataim alapján találtam ki, illetve volt időm átgondolni a további lehetőségeket.

Jelen pillanatban úgy érzem egy olyan témát kezdtem el boncolgatni, amely hosszabb kutatómunkát igényel, a továbbiakban is az a célom, hogy könyv formájában összegezve kiadjam egy tanulmányként. A leadott pályaműben tizenegy módszert mutattam be, ezek kidolgozottsága még nem végleges, a legtöbb időt igénylő feladat, a kottapéldák megírása, és a megfelelő művek kiválasztása még várat magára.

Munkám ismertetése már szóban megtörtént a Zeneakadémia jazz tanszakának tanárainak, akik szerint az elkészült pályamű az oktatás szempontjából releváns. Továbbra is foglalkozom a témával.

Oláh Patrik Gergő

Akusztikai korrelációk szimfonikus zenekari lehetőségeinek bemutatása.

Pályázatom előtanulmányának gerincét Pap János: *Hang-Ember-Hang* c. könyve adta. Majd többek között Georg Friedrich Haas: *Hyperion* c. művét elemeztem. A könyvben megismert akusztikai összefüggéseket könnyen tudtam egyeztetni a darabban megismert szerzői technikákkal. Ebből született meg a *Taigetos* címet viselő szimfonikus zenekarra írt szerzeményem.

A zene lelki folyamatokat indít el, de emellett hat az agyra is. Ezért a műben elsősorban olyan – szimfonikus zenekar által akusztikusan létrehozható – összefüggéseket jelenítettem meg, amely az emberi agyban létrejövő válaszreakciók vagy védekező mechanizmusok során keletkeznek (pl.: szubjektív hangmagasság). Nagy hangsúlyt fektettem az emberi fejlődés közben meghatározó hangokra, ilyen az intrauterin hang. Ezek mellett, olyan akusztikai jelenségeket is eszközöltem, mint a Doppler-effektus.

A kutatás alatt mélyen beleástam magam a hang összetevőinek tanulmányozásába, fizikai jellemzésébe. Ezen információk a műre és zenei gondolkodásmódomra is hatással voltak. Így, könnyen össze tudtam kapcsolni általam már ismert zenei megoldásokat akusztikus megfelelőikkel. A legegyszerűbb és legszembetűnőbb példa erre a hang rugalmas közegben való terjedése és a kánon – mint zenei szerkesztési elv – kapcsolata. A Püthagoraszi komma révén kimondott probléma segítségével könnyen előállítható az első- és másodfajú lebegés. Az előbbi által létrejövő különbségi hang a fül alaphártyáján létrejövő jelenség, amely az emberi fül által feldolgozhatatlan infrahangokat (16 Hz alatti) is eredményezhet. E súrlódások dinamikai esését ellensúlyozza a kritikus sáv – mint akusztikai összefüggés – alkalmazása. Művemben próbáltam elérni zenei eszközökkel az agyi transzállapotot (önkívület), ezzel egy spirituálisabb hangnemet kölcsönözve darabnak.

Persányi Zsófi Kamilla

A zenei kromaticizmus elemzése és bemutatása korszakonként

Pályázatomban azt tűztem ki célul, hogy kiválasztott darabokon, melyeken előadóként dolgozom, közelebbről megvizsgálom a zenetörténet néhány szélsőséges, határmenti művét.

A kiválasztott darabok a következők: Bartók 3. etűdje, Bach két prelúdium és fúgája, Webern Variációi, Schönberg Hat kis zongoradarabja, Szkrjabin 9. szonátája, Mozart a-moll rondója és Bartók Improvizációk című darabja. Különösen fontossá vált a munkafolyamat során a Webern-darab, miniatűr, de nagyon intenzív mikrogesztusaival.

A kiválasztott darabok harmóniai és formai elemzése nagyban hozzájárult zeneszerzés BA diplomámon elhangzó darabom megírásához, mely a fő feladat volt a pályázatomban. A darabban, mely Hölderlin- és Canticum Canticorum szövegekre íródott, megfigyelhető az elemzett művek hatása. A komponálás során azt kerestem, hogy miként tud a régi korok nyelvezete integrálódni saját zenei eszköztáramba.

Pályázatom zárásaképpen egy összegző tanulmányt készítek, melyben a választott művek közül számomra fontossá vált darabok és a szerzők rövid bemutatása mellett leírom a hatásukat saját darabomra, összefoglalva a darabok elemzésének tanulságait.

Absztrakt

Pethő Rebeka
ÚNKP 2021/2022

GYÖKEREINKBŐL TÁPLÁLKOZUNK Népzene a kortárs komolyzene tükrében

Pethő Rebeka fuvolaművész több alkalommal dolgozott együtt kortárs zeneszerzőkkel összművészeti és zenei produkciókban. A közös munka rendkívül inspiráló hatására született meg bennük (Varga Abigéllel együtt) a “Gyökereinkből táplálkozunk” koncertprogram gondolata, melynek célja a magyar népzene és kultúra népszerűsítése a mai közönség számára, kortárs komolyzenei formában. Elképzelésük megvalósításához csatlakozott Szőcs Henrik zongoraművész, Németh Gábor hegedűművész és Pethő Csaba gitároművész.

A Gyökereinkből táplálkozunk koncertprogram egy olyan innovatív projekt, melyben népdalfeldolgozások szerepelnek szokatlan formációkon (szóló fuvola, fuvola-zongora, szóló hegedű, fuvola-hegedű-zongora), valamint olyan új kortárszenei művek, melyek népzenei hivatkozással rendelkeznek. Célja, hogy a népzene és a klasszikus zene közötti kapcsolatot minél szorosabbá formálhassa a hallgatóság számára, ezért az előadóknak fontos motivációt jelent e két műfaj között hidat építeni, népszerűséget adva a népzenenek a komolyzene világában.

A program során Székelyföld népi dallamai szólalnak meg klasszikus térben, koncerttermi kontextusba helyezve. A projekt elsődleges kérdése, hogy mit ad nekünk ma a népzene, mint ősi kultúra? Kutatva a válasz után, a fiatal művészek olyan nyárádmenti és marosvásári dallamok közül válogattak, melyeket aztán átdolgoztak szóló fuvola, szóló hegedű, fuvola-zongora, fuvola-hegedű-zongora formációkra. Különlegessége mindhárom alternatívának, hogy bár hangszeres repertoárjuk külön-külön és együttesen is gazdag, népzenei átiratok, feldolgozások azonban mégis igen ritkán szólalnak meg rajtuk.

Az elhangzó szerzemények mind olyan darabok, melyek a népzeneből táplálkoznak, ugyanakkor újszerű ötleteket, speciális formai és technikai elemeket tartalmaznak, valamint népzenei ihletésűek, és szorosan kapcsolódnak a népzene bázisához. A koncertprogram során megfigyelhetjük, hogyan hivatkoztak a népzenei forrásokra a XX. század magyar zeneszerzői, valamint milyen formában tud a népzene gondolataiból inspirálódni egy ma élő fiatal magyar zeneszerző, ha ugyanazt az apparátust alkalmazza, amelyet egykor Bartók és Kodály is használt.

A koncertterv befogadó partnerre a Magyar Zene Háza és a Budapesti Román Intézet, valamint három koncertfelkéréssel gazdagodott a projekt: 2023 Zeneakadémia Solti terem - “ A tehetség kötelez” programsorozatában, illetve tervezett megvalósítás a Marosvásárhelyen és a Szófiai Magyar Intézetben.

Balázs Gergely

Táncfantáziák Liszt Ferenc kései alkotóperiódusából

Liszt Ferenc kései alkotóperiódusa jelentős változást hordoz a szerző zenei nyelvezetében. Korábbi korszakainak gazdag virtuozitása háttérbe kerül, helyette a konvencionális 19. századi hangzástól távolodva, egyéni kifejezési formákra helyezi a hangsúlyt művészetében. A Szabolcsi Bence: *Liszt Ferenc estéje* című munkájában meghatározott táncfantázia kategóriában ezek az új elemek különböző karakterekhez kapcsolódva jelentkeznek. Az utolsó négy Magyar Rapszódiaiban különösen színesen használja Liszt a különböző bőszekundos, „magyaros” hangsorokat; Mefisztó-zenéjében találunk példákat tetraton, tetrachord hangkészletű motívumhasználatra, Mefisztó gúnyos alakjának ábrázolására; különálló csárdásaiban az „obstinée” jelleget distanciális elrendezésű motívumalkotással, modális tématranszformációval éri el a szerző. Ezen kívül találkozhatunk még kvart-négyeshangzatokkal, alfa-hangzásokkal, szerkezeti struktúrákban Bar-elvvel, variációs formákkal, szekvenciális ismétléssel mint formaalkotó eszközzel.

A kutatásom során a meglévő elemzési metódusok figyelembevétele mellett Lendvai Ernő Bartók-elemzések során alkalmazott aranymetszési szimmetriáját kerestem Liszt Ferenc művészetében. Az elemzett kompozíciókban akár frázisok vizsgálatában, akár a teljes szerkezetre tekintve jelentős mértékben fellelhető ez a fajta, ösztönösségből fakadó szerkesztési sajátosság. Legtöbbször formai határpontot jelöl, de nem ritkán dramaturgiai tartalmat hordoz magában. A megfigyelések pontosabb betekintést nyújthatnak Liszt Ferenc alkotóműhelyének zsenialitásába.

Wunderlich Márton

100 év hegedű, avagy régi mesterek lábnyoma a jelenben

Miért is olyan fontos tudnunk a múltról? Miért aktuális ez Magyarországon? Apránként érkezett meg a motiváció a kutatáshoz Kováts Péter tanár úr hegedűórán tett történelmi utalásaival, amik elém tárták röviden a hegedűtanítás magyar földben gyökerező részleteit. A valóság pedig az, hogy feltehetően ez a gyökérszál tette lehetővé további 100 évre, hogy világszerte új életre kelhessen a zene és a hangszer. Ezek az órák ismerhettek meg Auer Lipót és Hubay Jenő valódi jelentőségét, amik talán gyerekként az embert nem kápráztatja el, de egyre inkább akaratlanul belebotlik, ha hegedűvel foglalkozik. Így utólag rosszul érzem magam, hogy nem voltam eddig tisztában ennek a jelentőségével, mivel tudom, hogy mai napig a magyar és az egész világ zenei életében lüktetnek ezek a nevek. Tárgyát képezi a kutatásnak a hegedűtanítás több mint száz éven átívelő gyakorlata és módszertana, annak zeneiskolai szinten való megnyilvánulása (nem csupán szakirodalom, hanem személyes megfigyelés alapján), hiszen talán ez a legfontosabb időszak az alapok elsajátításában. Ezentúl az egyes módszertani különbségek és hasonlóságok hangsúlyozása Auer Lipót és Hubay Jenő tanításában, a megfelelő szakirodalom felhasználásával, elsődlegesen mai napig fennálló gyakorlati problémák (például: ujjrendek, fogástípusok, vonóhasználat, tartás) megközelítési módjaiban.

Kitűzött célom volt, hogy felhívjam a figyelmet a múlt hegedűtanításának jelentőségére, s hogy az említett mesterek mellett a 21. században semmiképp se közömbösen és távolságtartóan haladjunk el a zeneoktatásban, a hegedűoktatás során, mivel a mai napig forrásként szolgál a múlt.